

L'REVISTA

del VALLÈS

"Els de l'Esbart sempre han ballat contracorrent"

PACO MONJA

—Avui divendres al vespre es presenta el llibre **L'Esbart Dansaire de Granollers, un treball d'investigació i estudi, oi?**

—Així ha estat. La història de l'Esbart està feta a base de trossos, ja que al llarg dels 78 anys d'història que té es va trencar en diverses ocasions i la meua missió ha estat la de fer una lectura continuada amb un únic fil conductor. Sabem que la primera ballada es va fer el 1932, que el 2007 es va celebrar el 75è aniversari... El llibre consta d'una setantena de pàgines, ofereix la possibilitat de veure unes quantes fotos...

—Per què ha de servir aquest llibre?

—Bàsicament per trobar ben lligada una història que al llarg dels anys ha presentat, com en d'altres entitats locals, diversos parèntesis. I ha de servir també per a conèixer quin ha estat el seu tarannà.

—A quin tarannà fa referència?

—Durant molts anys el tarannà de l'Esbart Dansaire va ser el tarannà del senyor Sala dels ballets, una persona que tot i no ser membre fundador de l'Esbart, va tenir un paper importantíssim, com també ho van tenir d'altres persones, entre les quals en Josep Gutinell, que sí que va formar part dels membres fundacionals.

—Anem als inicis de l'Esbart.

—Doncs ens hem de remuntar a l'any 1931 quan un grup de persones de l'Orfeó Granollerí i del Foment de la Sardana van decidir muntar un Esbart Dansaire. El 1932 hi ha constància de la primera ballada, el 1936 es crea un grup infantil, ve la Guerra Civil i es trenca tot durant un temps...

—Com torna a renéixer l'Esbart?

—Torna però força tocat. El Nadal de 1939 es fan els Pastorets i en van a la recerca de gent com en Josep Sala, tot participant a partir d'aquí els de l'Esbart a molts festivals que es feien amb motiu de la *Fiesta de la Liberación*, demostracions folclòriques de la comarca... I van anar també a la plaça de Sant Jaume a una ballada que es va celebrar amb motiu d'una visita del general Franco a Barcelona i... van sortir fotografiats a la portada de La Vanguardia.

—Jo pensava que l'Esbart Dansaire era un grup ferm ideològicament, defensor de la dansa catalana...

—I ho ha estat sempre, fins i tot quan es va convertir pels anys 70 en Agrupació Folklòrica Granollers. I és que

aquí hi havia dues maneres de veure les coses: els que deien que feien '*dances tradicionals catalanes*' i els que consideraven que feien '*bailes regionales catalanes*'. El senyor Sala era un amant de la dansa i dels balls, fet pel qual se sabia moure molt bé per tots els terrenys, actuant i ballant sempre una mica contracorrent. A ell el que realment li interessava era la dansa catalana i la prova és que molta gent sempre que parla de l'entitat parla de l'Esbart. El senyor Sala es va dedicar a ensenyar i prou, passant per alt altres consideracions, fet pel qual era respectat i considerat.

Xavier Solanas

—Per què creu que tenia tant de carisma el senyor Sala?

—Jo, que no el vaig conèixer, suposo, pel que he sentit, que era un gran mestre i una bona persona.

—Vista la seva trajectòria històrica, com es podria definir la seva tasca?

—Com la d'una persona que va saber nedar i guardar la roba. L'Esbart va ser en els seus inicis una entitat catalanista i ho va seguir essent sempre, malgrat fins i tot les circumstàncies polítiques i socials adverses. Jo crec que els de l'Esbart han resistit i han guanyat... La prova és que van estar fins i tot a punt de desaparèixer en un moment determinat i van adquirir la responsabilitat un petit grup de pares i la Núria Maynou i la Conxita Armengol, les dues mestres que quedaven.

—Actualment...

—L'entitat s'ha renovat totalment i contempla un futur molt esperançador amb més socis, nous projectes... ♦

Josep Capdevila i Oliveras

(Granollers, 26-XII-1957). Comp-
table de professió, fa anys que
treballa a l'Agència Viatges Moncart
del carrer de Barcelona, espai on
l'hem fotografiat per a l'ocasió amb
la portada del número 18 de la
col·lecció *Coneguem Granollers*,
que edita l'Ajuntament dedicat a
l'Esbart Dansaire de Granollers. Es
tracta d'un llibre fruit de molts anys
d'investigació que ha fet en Cap-
devila, interessat per les qüestions
socials i culturals que passen a la
seua ciutat, i que recull la història
d'aquesta entitat des del seu naixement
el 1932 fins ara. Compromès
sempre amb el moviment associa-
tiu, cultural i esportiu, va estar lligat
durant molts anys al Club Bàsquet
Granollers, primer com a membre
de la junta durant els anys que van
del 1977 al 1993, i posteriorment
com a president del 1995 al 2003.
El llibre sobre l'Esbart Dansaire,
entitat que presideix en Carles
Masjuan, permet a més a més
de conèixer a fons la història de
l'entitat, descobrir algunes fotogra-
fies poc conegudes, aportant en
aquest camp nou material. Igual-
ment, aprofita per destacar la gran
tasca realitzada durant molts anys
per persones com en Josep Sala
(conegut com en Sala dels ballets),
Josep Gutinell, Quimet Canal,
Carmina Vallverdú, Núria Maynou,
Conxita Armengol... Bona part de la
documentació ha estat extreta de
l'Hemeroteca Municipal Josep Móra
i d'arxius particulars. En Josep, que
va participar activament amb el
seu material en la realització que
la nostra revista dedicà a l'Esbart
Dansaire el 2007 amb motiu de la
celebració del 75è aniversari, està
casat amb Mercedes
Lorenzo, amb
qui té dues
filles: Montse-
rrat de 17
anys, i Anna
de 13. ♦

JOSEP CAPDEVILA

AUTOR DEL LLIBRE *L'ESBART DANSAIRE DE GRANOLLERS*